

ODDANO

13. 06. 2017

POTOČNIK in PREBIL

OKROŽNO SODIŠČE V NOVI GORICI

Kidričeva 14

5000 NOVA GORICA

Opr. št.: I Pg 64/2016

Ljubljana, 13.06.2017

TOŽEČA STRANKA:

1. VSESLOVENSKO ZDRUŽENJE MALIH DELNIČARJEV,
Hrenova ulica 13, Ljubljana

2. [REDACTED]

ki ju oba zastopa Odvetniška družba Potočnik in Prebil o.p.,
d.o.o., Ajdovščina 4, Ljubljana

TOŽENA STRANKA:

MLINOTEST Živilska industrija d.d., Tovarniška cesta 14,
Ajdovščina, ki ga zastopa Odvetniška družba Rojs, Peljhan,
Prelesnik & partnerji o.p., d.o.o., Tivolska cesta 48, Ljubljana

zaradi:

razveljavitve sklepov skupščine z dne 11.02.2016 (pcto.
7.500,00 EUR)

PRITOŽBA

tožeče stranke zoper sodbo Okrožnega sodišča v Novi Gorici opr. št. I Pg 64/2016 z dne 24.03.2017

2 x

pooblastilo za zastopanje v spisu

* * *

Tožeča stranka v odprtem pritožbenem roku vlaga pritožbo zoper sodbo Okrožnega sodišča v Novi Gorici opr. št. I Pg 64/2016 z dne 24.03.2017, pri tem pa uveljavlja pritožbene razloge bistvenih kršitev določb postopka, zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter zmotne uporabe materialnega prava in

p r e d l a g a,

da Višje sodišče v Kopru pritožbi ugodi in izpodbijano sodbo spremeni tako, da tožbi v celoti ugodi in toženi stranki naloži, da je dolžna tožeči stranki povrniti vse stroške pravnega postopka, tako postopka pred sodiščem prve stopnje, kot tudi vse stroške pritožbenega postopka, oboje skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi od prvega dne po poteku paricijskega roka dalje do plačila, podrejeno pa, da izpodbijano sodbo razveljavi in vrne zadevo sodišču prve stopnje v novo sojenje.

Obrazložitev:

Sodišče prve stopnje je zavrnilo tožbeni zahtevek tožeče stranke na izpodbijanje sklepov skupščine tožene stranke z dne 11.02.2016 (I. točka izreka). Sodišče prve stopnje je tožeči stranki naložilo plačilo pravnih stroškov v znesku 1.275,96 EUR s pripadajočimi zakonskimi zamudnimi obrestmi (II. točka izreka).

Izpodbijana sodba je v celoti nepravilna in nezakonita.

I.

Po prepričanju tožeče stranke je izpodbijana sodba nepravilna in nezakonita, in sicer iz vseh pritožbenih razlogov.

Sodišče prve stopnje je izhajalo iz zmotnega materialnopravnega izhodišča, kot bo pojasnjeno v nadaljevanju. Sodišče prve stopnje je prezrlo pravnorelevantne dejanske okoliščine, ki se nanašajo na vprašanje usklajenega ravnanja treh delničarjev tožene stranke, tj. družbe MLINO d.o.o., VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji in Občine Ajdovščina. Zato je ostalo nepopolno ugotovljeno dejansko stanje. Del dejanskega stanja, na katerega je sodišče prve stopnje oprlo izpodbijano odločitev, pa je bilo tudi napačno ugotovljenega. Do nepopolno in napačno ugotovljenega dejanskega stanja je prišlo tudi zaradi bistvenih kršitev pravil postopka, ker sodišče prve stopnje ni izvedlo vseh predlaganih dokazov, ki so bili ustrezno substancirani.

Sodišče prve stopnje je pri izpodbijani odločitvi, kot je to v 6. točki obrazložitve izpodbijane sodbe izrecno zapisalo, da naj bi bilo »*dejansko stanje v zadevi relativno jasno*«, pretirano poenostavilo ugotavljanje dejanskega stanja, kar je v končni fazi vodilo do tega, da se sodišče prve stopnje do bistvenih dejanskih

okolščin, ki so se izkazale tekom dokaznega postopka, sploh ni opredelilo, niti jih ni ugotavljalo, zato naj tudi ni oprlo izpodbijane odločitve. Sodišče prve stopnje je na več mestih zapisalo, da naj tožeči stranki ne bi podali trditve glede določenih relevantnih okoliščin, a to *ne drži*, saj iz pregleda trditvene podlage tožečih strank izhaja ravno nasprotno.

Vsi pritožbeni razlogi, s katerimi tožeča stranka izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje, so argumentirano pojasnjeni in obrazloženi v nadaljevanju te pritožbe.

II.

Zavrnitev dokaznih predlogov

Sodišče prve stopnje je neutemeljeno *zavrnilo* zaslišanje priče Mirana Gombača kot likvidacijskega upravitelja (zakonitega zastopnika) družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, direktorja družbe VIPA NEPREMIČNINE d.o.o. in člana nadzornega sveta tožene stranke, ker naj bi bilo »*dejansko stanje že dovolj razjasnjeno*« oziroma ker naj med pravnima strankam sploh ne bi bilo spora glede »*bistvenih dejstev in okoliščin*«. Zaslišanje priče Mirana Gombača kot predstavnika delničarja družbe, ki je bil neposredno udeležen pri usklajenem delovanju treh delničarjev družbe, sta sicer *predlagali* obe pravdni stranki.

Poudariti je treba, da sodišče prve stopnje izvedbo predlaganega dokaza lahko zavrne le tedaj, ko so za to podani *utemeljeni in ustavno dopustni razlogi*. Ali takšni razlogi obstajajo, pa mora biti razvidno bodisi iz obrazložitve sklepa o zavrnitvi dokaznega predloga bodisi iz obrazložitve končne odločbe (tj. izpodbijane sodbe). Zahteva, da mora biti zavrnitev dokaznega predloga ustrezno obrazložena, pomeni, da mora sodišče pojasniti in obrazložiti razloge nepotrebnosti ali nerelevantnosti oziroma očitne neprimernosti predlaganega dokaza. Na ta način je namreč stranki, katere dokazni predlog je bil zavrnjen, dana možnost, da ugotovi razloge, na katerih temelji zavrnitev dokaznega predloga in jih z vložitvijo pritožbe tudi napade.

Tožeča stranka izpostavlja, da zavrnitev dokaznega predloga po zaslišanju priče Mirana Gombača ni ustrezno in zadostno obrazložena. Pavšalno in neobrazloženo sklicevanje sodišča prve stopnje na to, da naj bi bilo »*dejansko stanje že dovolj razjasnjeno*«, ne zadostuje, še posebej, ker sodišče prve stopnje niti ni ugotavljalo vseh dejanskih okoliščin, ki so bila relevantna za predmetno pravdo, niti ni opredelilo tega dejanskega stanja, ki naj bi bilo »*že dovolj razjasnjeno*«, poleg tega pa bi navedena priča predstavljala neposredni spoznavni (dokazni) vir glede vseh (izpostavljenih) dejanskih okoliščin, s katerimi je tožeča stranka utemeljevala obstoj usklajenega delovanja obravnavanih treh delničarjev.

Tožeča stranka poudarja, da neutemeljena zavrnitev njenih dokaznih predlogov predstavlja absolutno bistveno kršitev pravil postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP.

III.

Glede izkazanega usklajenega ravnanja družbe MLINO d.o.o., Občine Ajdovščina in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji

Sodišče prve stopnje je izhajalo iz bistveno pomanjkljivega izhodišča, da naj bi bilo dejansko stanje v predmetni pravdni zadevi »*relativno jasno*«. Tožeča stranka bi sicer soglašala s tem, da se je v končni

fazi, glede na zagotovljeno procesno gradivo (in neprepričljivosti ter nelogičnost pavšalnih ugovorov tožene stranke), zares izkazalo, da bi morala biti ugotovitev relevantnega dejanskega stanja relativno enostavna, a v nasprotni smeri, torej glede ugotovitve takšnih ravnanj in povezav med tremi delničarji in njihovimi predstavniki, ki jasno kažejo na njihovo usklajenost pri delovanju in pri prevzemu družbe, kar se je navzven manifestiralo šele na sporni skupščini z dne 11.02.2016 (oziroma na predhodni nični januarski skupščini). Vendar je sodišče prve stopnje ugotavljanje dejanskega stanja pretirano *poenostavilo* do te mere, da se niti *ni ukvarjalo* z vsemi bistvenimi dejanskimi vidiki te pravnne zadeve, saj je nekatere odločilne dejanske okoliščine povsem prezrlo in zanemarilo, in sicer brez vsakršne obrazložitve.

Poudariti je treba, da je tožeča stranka zagotovila konkretno trditveno in dokazno podlago glede pomena, konteksta in vseh dejanskih okoliščin v zvezi z usklajenim ravnanjem treh delničarjev in povezav med njihovimi predstavniki, ki so (predvsem) pravno-formalne, dejanske, upniško-dolžniške, personalne, glasovalne, časovne in druge narave.

Tožeči stranki v nadaljevanju izpostavljata tiste dejanske okoliščine, glede katerih se sodišče prve stopnje v obrazložitvi izpodbijane sodbe sploh ni opredelilo, niti jih ni ugotavljalo, čeprav bi jih moralo najprej ugotoviti v okviru ugotavljanja popolnega in pravilnega dejanskega stanja, nato pa tudi ustrezno oceniti in iz njih izpeljati materialnopravne posledice v zvezi z izpodbijanimi skupščinskimi sklepi.

Sodišče prve stopnje se je pravilno fokusiralo na izhodiščno dejansko vprašanje, ali so obravnavani trije delničarji na skupščini z dne 11.02.2016, ko je prišlo do odpoklica (dotedanjih) dveh članov nadzornega sveta in imenovanja dveh novih članov nadzornega sveta, delovali usklajeno v smislu ZPre-1. Toženi stranki je bilo naloženo obrnjeno dokazno breme glede izpodbijanja zakonske domneve iz 5. točke drugega odstavka 8. člena ZPre-1, po kateri so trije delničarji delovali usklajeno, tožena stranka pa jim je omogočila glasovanje na sporni skupščini.¹ Tega bremena tožena stranka *ni zmogla*.

Od odgovora na to dejansko vprašanje je bil odvisen tudi odgovor na pravno vprašanje, ali bi morali obravnavani trije delničarji ravnati skladno z določili ZPre-1 in pravočasno podati obvezno prevzemno ponudbo. Dejstvo je, da navedeni trije delničarji tega *pred* zadevno skupščino niso storili, zato na tej skupščini niso smeli izvrševati glasovalnih pravic iz naslova delnic družbe MLINOTEST d.d., saj so jim le-te mirovale.

Poudariti je treba, da sodišče prve stopnje zgolj *navidezno* upoštevalo pravilo o (obrnjenem) dokaznem bremenu iz drugega odstavka 8. člena ZPre-1, po katerem se usklajeno delovanje v konkretnem primeru predčasnega odpoklica nadzornikov *zakonska domneva*. Sodišče prve stopnje je namreč ocenilo, da naj bi toženi stranki navedeno zakonsko domnevo uspelo izpodbiti kar že zgolj s tem, da je »*vsak od predlagateljev v svojem predlogu (za zamenjavo nadzornikov – op. p.) utemeljil razloge za svojo odločitev*« (11. točka obrazložitve izpodbijane sodbe).

Sodišče prve stopnje je šlo celo tako daleč, da je zapisalo, da »*tožeča stranka drugih razlogov, ki bi sodišče prepričali v povezanost vseh treh subjektov pri njihovih glasovanjih dne 11.02.2016, ni izkazala*«.

¹ Sodišče prve stopnje se ni opredelilo do vprašanja, ali je podan zakonski dejanski stan iz 5. točke drugega odstavka 8. člena ZPre-1 (kot zakonska domneva), saj so delničarji tožene stranke, tj. družba MLINO d.o.o., VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji in Občina Ajdovščina, na 27. skupščini z dne 11.02.2016 ravnali usklajeno, saj so predlagali sklic skupščine in predlagali sprejetje sklepa skupščine tožene stranke o odpoklicu (g. Borut Kuharič in g. Silvan Peršolj) in imenovanju (g. Ivan Vodopivec) nadzornikov ter z uresničevanjem glasovalnih pravic tudi dosegli sprejetje teh sklepov;

Tožeča stranka glede na zakonsko domnevo sploh ne bi bila dolžna ničesar izkazovati, temveč bi morala zakonsko domnevo *ovreči* zgolj in samo tožena stranka. Sicer pa je napačen zaključek sodišča prve stopnje zgolj posledica materialnopravno povsem zgrešenega pristopa, po katerem bi tožeča stranka usklajeno ravnanje na skupščini lahko dokazovala samo z ravnanji na sami skupščini (*»za predmetno odločitev je namreč odločilen zgolj ta datum (11.02.2016 – op. p.)«* - 11. točka obrazložitve izpodbijane sodbe).

Tožeča stranka je (kljub temu, da ji zakon tega bremena niti ne nalaga) *izkazala* ravnanja konkretnega usklajevanja med navedenimi osebami tako v času *pred* skupščino dne 11.02.2016 kot tudi v času *po* tej sporni skupščini.

Kar se tiče časa *po* skupščini, je usklajenost ravnanja navedenih oseb celo nesporna. Po sprožitvi predmetne pravde, potem ko so nezakoniti prevzemniki tožene stranke ugotovili, da so bila njihova usklajena ravnanja tudi navzven zaznavna, so navedeni delničarji pristopili h korakom, da bi svojo nezakonito kontrolo naknadno legalizirali oziroma formalizirali. Tako je družba MLINO d.o.o. pridobila paket delnic VIPA HOLDING d.d. - v likvidaciji, katerega dotedanji imetnik je bila VIPA d.d. (objava na spletnih straneh Ljubljanske borze št. NIH-41/16 z dne 24.06.2016, VIII. točka prve pripravljalne vloge tožeče stranke). S tem je bila izpolnjena neizpodbitna domneva usklajenega ravnanja (1. točka tretjega odstavka 8. člena ZPre-1) in družba MLINO d.o.o. je po sporazumu med njo, Občino Ajdovščina ter VIPA HOLDING d.d. - v likvidaciji dne 02.08.2016 objavila prevzemno ponudbo za delnice tožene stranke.

Napačno je pravno naziranje sodišča prve stopnje, da bi moralo priti do lastniških sprememb, in sicer glede ugotavljanja usklajenega delovanja v smislu ZPre-1, saj je usklajeno delovanje možno tudi na vseh ostalih pravnih in dejanskih *podlagah*. Bistveno je zgolj to, da dejansko in v resnici pride do usklajenega delovanja, ki se tudi navzven manifestira, tako kot v konkretnem primeru.

Neutemeljena je tudi ocena sodišča prve stopnje, da naj tožeča stranka ne bi zatrjevala *»konkretnih povezav med osebami«*, povezanimi s tremi delničarji. Napačna je tudi ocena sodišča prve stopnje, da naj tožeča stranka ne bi zatrjevala *»medsebojne komunikacije«* med temi delničarji. Tovrstno sklepanje sodišča prve stopnje je očitno protispisno, saj je v nasprotju z vsebimo jasne in pregledne trditvene podlage tožeče stranke.

Tožeča stranka poudarja, da je sodišče prve stopnje v celoti prezrlo naslednje pravnorelevantne dejanske okoliščine, ki izkazujejo obstoj usklajenega delovanja treh delničarjev, saj se do njih sploh ni opredelilo, čeprav bi se moralo, in sicer:

1. da je bila družba MLINO d.o.o. ustanovljena s temeljnim namenom in ciljem obvladovanja družbe MLINOTEST d.d. in pridobitve kontrole nad to družbo, bodisi na način, da družba MLINO d.o.o. sama pridobiva delnice družbe MLINOTEST d.o.o. ali da kot delničar ali družbenik vstopi v drugo družbo, ki bo pridobivala delnice te družbe – posledično je treba vsa ravnanja družbe MLINO d.o.o. presoјati in ocenjevati v luči njenega samodeklariranega namena;
2. da imajo člani uprave tožene stranke (g. Kobal, g. Majcenovič in g. Nabergoj) ter njihov pravni zastopnik g. Blaž Praček skupaj več kot 50 % poslovni delež v družbi MLINO d.o.o., kar jasno kaže na to, da je uprava tožene stranke vedela za usklajeno delovanje treh delničarjev tožene stranke²;

² To dejansko okoliščino, ki se nanaša na poslovne deleže in obvladovanje družbe MLINO d.o.o. ter na personalno in kapitalno povezavo družbe MLINO d.o.o. s toženo stranko (družbo MLINOTEST d.d.), je sodišče prve stopnje ocenilo kot nesporno med

3. da sta družba MLINO d.o.o. in Občina Ajdovščina dne 12.05.2015 pridobili delnice družbe MLINOTEST d.d., in sicer s strani družbe VIPA NEPREMIČNINE d.o.o. (direktor g. Miran Gombač), ki je v 100% lasti družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji (likvidacijski upravitelj g. Miran Gombač). Tako družba MLINO d.o.o. (23,11 %) kot tudi Občina Ajdovščina (6,2 %) sta delnice tožene stranke pridobila na isti dan in od istega subjekta (iste fizične osebe), do tega pa ni prišlo dve ali pet let pred sporno skupščino;
4. da je družba MLINO d.o.o. z namenom in ciljem obvladovanja družbe MLINOTEST d.d. dne 02.09.2015 od Agencije za pospeševanje likvidnosti odkupila judikatno terjatev do družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji v višini 7.149.509,53 EUR s pripadki, in sicer na podlagi *Pogodbe o odstopu terjatve opr. št. SV 819/2015 z dne 02.09.2015, sklenjene v obliki notarskega zapisa pri notarki Evi Simoni Tomšič iz Ljubljane*;
5. da je družba MLINO d.o.o. postala največji (nesporni) upnik družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, ki razpolaga tudi z izvršilnim naslovom, glede katerega se vodi izvršilni postopek (Okrajno sodišče v Ajdovščini, opr. št. Ig 35/2012), saj je družba MLINO d.o.o. na podlagi sklepa Okrajnega sodišča v Ajdovščini opr. št. Ig 35/2012 z dne 16.10.2015 kot upnik vstopila v ta izvršilni postopek, ki sicer miruje (zaradi dogovorjena odloga izvršbe);
6. da sta se družba MLINO d.o.o. in družba VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji dogovarjali in usklajevali glede ravnanja z *delnicami* družbe MLINOTEST d.d., last družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, kar izhaja tudi iz *Predloga za odlog izvršbe z dne 27.10.2015* družbe MLINO d.o.o., kjer je navedeno, da se »V predmetni izvršilni zadevi upnik z dolžnikom usklajuje (poudarili tožeči stranki – op. p.) *glede načina poplačila dolga, zato upnik predlaga popolni odlog izvršbe opr. št. Ig 35/2012 do dne 27.10.2016.*« Med pravnima strankama ni bilo sporno, da je način poplačila dolga v tej izvršilni zadevi pomenil ravno ravnanje v zvezi z delnicami družbe MLINOTEST d.d., na katere se je nanašal ta izvršilni postopek, te delnice pa so bile tiste, ki sta se jih družbi MLINO d.o.o. in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji odločili obdržati v imetništvu VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji (v nasprotju z dogovorom o odprodaji delnic 176.25 HIT2 – prim. delni umik izvršbe z dne 25.11.2015 – in 173.194 delnic GORG – prim. delni umik izvršbe z dne 05.11.2016). Da v resnici ni šlo samo za enoletni odlog prodaje delnic MLINOTEST d.d., temveč za 5-letni odlog, pa izhaja iz *vmesnega poročila likvidacijskega upravitelja družbe VIPA HOLDING d.d. - v likvidaciji za obdobje od 01.01. do 19.05.2015*, kjer je razkrita, da je družba VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji »uspela skleniti dogovor o časovnem okviru za odprodajo premoženja iz svojega portfelja, in sicer je skrajni rok za prodajo celotnega portfelja leto 2020«;
7. da iz *polletnega poročila družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji za obdobje 01.07.2015-19.11.2015 in za obdobje 01.01.2016-16.05.2016* izhaja, da je »družba (VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji – op. p.) v prvi polovici 2016 nadaljevala s prodajo naložb in skladno s sporazumom poravnava obveznosti do največjega nespornega upnika – nadrejene družbe (MLINO d.o.o. – op. p.)«;
8. da je bilo *sredstvo* pridobitve kontrole in doseženega soglasja usklajenega ravnanja družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji pridobitev največje judikatne terjatve do družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, s tem pa je družba MLINO d.o.o. pridobila kontrolo nad družbo VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, in sicer neposredno *pred* obema skupščinama, ki sta bili izvedeni v januarju 2016 oziroma v februarju 2016, predlog za sklic skupščine pa sta družba MLINO d.o.o. in Občina Ajdovščina podali v decembru 2015, torej takoj zatem, ko je družba MLINO d.o.o. pridobila kontrolo nad družbo VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji;

pravnima strankama, a iz te ugotovitve ni izpeljalo nikakršnega nadaljnjega sklepa, ker te okoliščine sploh ni upoštevalo pri ugotavljanju (ne)obstoja usklajenega delovanja.

9. da so po sprožitvi predmetne pravde pred sodiščem prve stopnje, ko je bilo razkrinkano, da so družba MLINO d.o.o., VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji in Občina Ajdovščina kršili pravila ZPre-1 in ZGD-1 ter so na 27. skupščini z dne 11.02.2016 nastopali kot nezakoniti prevzemniki, navedeni trije delničarji pristopili h korakom, da bi svojo nezakonito kontrolo nad toženo stranko naknadno navidezno legalizirali (oziroma formalizirali). Družba MLINO d.o.o. je dne 20.06.2016 pridobila paket delnic družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji (79,64 % vseh delnic VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji), nato pa naj bi po lastnih navedbah teh delničarjev dne 30.06.2016 družba MLINO d.o.o., VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji in Občina Ajdovščina sklenili sporazum o sodelovanju pri podaji prevzemne ponudbe;
10. da sta družba MLINO d.o.o. in Občina Ajdovščina predlagali odpoklic članov nadzornega sveta in v predlogu za sklic skupščine izrecno zapisali, da *»ugotavljata, da sedanja predstavnika delničarjev v nadzornem svetu glede na v letošnjem letu (2015 – op. p.) realizirane spremembe lastniške strukture družbe verjetno ne uživata več podpore lastnikov družbe. Ker so skladno z zakonom člani nadzornega sveta tisti, ki morajo v družbi zastopati interese delničarjev in ker delničarja MLINO d.o.o. in Občina Ajdovščina nista prepričana v primernost sedanjih predstavnikov za izvrševanje te, za lastnike pomembne funkcije, predlagata odpoklic sedanjih članov nadzornega sveta in imenovanje novih dveh članov.«* Oba delničarja sta že sama opredelila razloge za sklic januarske oziroma februarske skupščine, torej *»spremembe lastniške strukture družbe«*, do katerih je prišlo v letu 2015 – torej na podlagi medsebojno usklajenega delovanja in povezanosti družbe MLINO d.o.o., Občine Ajdovščina in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji;
11. da je različno skupščinsko glasovanje družbe MLINO d.o.o., Občine Ajdovščina in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji glede nadzornika g. Mirana Gombača na skupščini z dne 11.02.2016 predstavljalo le slepilni maneuver, ki naj bi pred ostalimi delničarji prikril obstoj njihovega dogovora in usklajenega ravnanja. Ko je družba MLINO d.o.o. naknadno pridobila 79,64 % delnic družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, namreč ni zahtevala sklica skupščine VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji in zamenjave likvidacijskega upravitelja g. Mirana Gombača, niti družba MLINO d.o.o. ni zahtevala sklica skupščine tožene stranke (MLINOTEST d.d.), kjer bi odpoklicali nadzornika g. Mirana Gombača. Če bi bil g. Miran Gombač imenovan za nadzornika tožene stranke *proti* volji družbe MLINO d.o.o. (oziroma uprave tožene stranke, glede na to, da člani uprave tožene stranke hkrati obvladujejo večino v družbi MLINO d.o.o.), bi do takšne zamenjave zagotovo prišlo – a do tega nikoli ni prišlo;
12. da družba MLINO d.o.o. po pridobitvi več kot tričetrtinskega paketa delnic Vipe holding d.d. – v likvidaciji g. Mirana Gombača *ni* zamenjala kot likvidacijskega upravitelja te družbe, kar bi bilo za novega lastnika povsem običajno, če ne bi bil že dotedanji likvidacijski upravitelj (zakoniti zastopnik) pod njegovo kontrolo;
13. da se je družba VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji povsem *podredila* interesom družbe MLINO d.o.o., saj je po 3 letih likvidacijskega postopka (le-ta je bil začel 06.11.2012) glede delnic tožene stranke, ki so edino preostalo omembe vredno premoženje družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, pristala na odlog prodaje (ne katerih koli delnic, temveč ravno delnic tožene stranke) v škodo tisočev in tisočev svojih delničarjev, ki bodo do sorazmernega poplačila iz likvidacijske mase tako prišli šele 5 let pozneje, pa še to zmanjšano za nemajhne stroške nadaljnjega 5-letnega poslovanja;
14. da je družbi MLINO d.o.o. in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji v *isti* izvršilni zadevi (opr. št. Ig 35/2012), kjer sta nastopali na diametralno *nasprotnih* bregovih (kot upnik oziroma kot dolжник), zastopal *isti* odvetnik, tj. g. Blaž Praček. G. Blaž Praček se v obravnavni zadevi pojavlja v več različnih položajih, in sicer kot družbenik družbe MLINO d.o.o., odvetnik družbe MLINO d.o.o.,

(bivši) odvetnik družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, odvetnik in pravni pooblaščenec družbe MLINOTEST d.d. in predsednik skupščine MLINOTEST d.d. z dne 07.01.2016. Okoliščina, da obeh družb MLINO d.o.o. in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji vse to ni niti najmanj motilo, z gotovostjo izkazuje, da so bila njihova ravnanja medsebojno usklajena.

Sodišče prve stopnje se ni opredelilo do vseh nosilnih dejanskih razlogov, ki so bili bistvenega pomena. S tem je sodišče prve stopnje zagrešilo absolutno bistveno kršitev pravil postopka iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP.

Iz 11. točke obrazložitve izpodbijane sodbe je razvidno, da se je sodišče prve stopnje ukvarjalo zgolj z okoliščino, da je g. Matija Majcenovič kot tedanji predsednik uprave družbe VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji (ki tedaj še ni bila v likvidaciji) v imenu družbe sklenil pogodbo o kratkoročnem posojilu z dne 29.11.2010 z Gorenjsko banko d.d., in sicer glede posojila, za vračilo katerega je Gorenjska banka d.d. sprožila izvršilni postopek zoper družbo VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji, zato da bi g. Matija Majcenovič kot član uprave tožene stranke in kot največji družbenik družbe MLINO d.o.o. sodeloval pri odkupu te iste terjatve od Gorenjske banke d.d. (preko Agencije za pospeševanje likvidnosti d.o.o.) za ceno 4.500.000,00 EUR (terjatev je skupaj z obrestmi tedaj znašala že 8.590.600,75 EUR – prim. pogodbo o odstopu terjatve št. 3112/2014 z dne 13.01.2015).

Po prepričanju tožeče stranke je podan sklenjen in zaključen krog dejanskih okoliščin, ki so tudi dokazno podprte in listinsko izkazane, vse skupaj pa potrjujejo in izkazujejo dejstvo nezakonitega usklajenega ravnanja treh delničarjev in nezakonitega t.i. tihega prevzema tožene stranke, kar se je manifestiralo na skupščini z dne 11.02.2016 s sprejetjem izpodbijanih sklepov.

Tožeča stranka še izpostavlja, da je tožena stranka v postopku pred sodiščem prve stopnje zanikala, da je med družbo MLINO d.o.o. in družbo VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji v obdobju *pred* obema skupščinama prišlo do kakršnekoli medsebojne komunikacije in usklajevanja ter dogovarjanja. Sodišče prve stopnje ni upoštevalo, da se je to vehementno zanikanje obstoja *»dogovarjanja, sodelovanja ali kakršnokoli medsebojno usklajevanje«* družbe MLINO d.o.o. in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji izkazalo za očitno neresnično in neutemeljeno.

Iz 11. točke obrazložitve izpodbijane sodbe je razvidno, da se je sodišče prve stopnje, ko je ugotavljalo, ali je na skupščini z dne 11.02.2016 in pred njo prišlo do usklajenega delovanja družbe MLINO d.o.o., VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji in Občine Ajdovščina in njihovega prevzema tožene stranke, ukvarjalo le z določenimi dejanskimi okoliščinami. Sodišče prve stopnje se ni ukvarjalo z vsemi dejanskimi okoliščinami, ki so bile izpostavljene v okviru pravnega postopka pred sodiščem prve stopnje. Sodišče prve stopnje ni upoštevalo vseh dejanskih okoliščin, ki so bile relevantne za ugotovitev dejanskega stanja. Zato je ostalo dejansko stanje nepopolno ugotovljeno.

Tožeča stranka je zatrjevala in izkazovala *»konkretne povezave med osebami, povezanimi«* s tremi delničarji. Drugačna ugotovitev sodišča prve stopnje je napačna in v nasprotju s trditveno podlago, ki jo je tožeča stranka zagotovila v postopku pred sodiščem prve stopnje.

Iz obrazložitve izpodbijane sodbe (točka 12.) izhaja, da se je sodišče prve stopnje osredotočilo na presojo in ocenjevanje ravnanj in aktivnosti treh delničarjev *»na ta dan in prav in samo v zvezi z napadenim sklepom«*. Vendar je sodišče prve stopnje prezrlo temeljno logiko, ki sta jo tožeči stranki izkazovali tekom celotnega postopka na prvi stopnji, da se je na obravnavani skupščini z dne 11.02.2016 usklajeno

delovanje treh delničarjev manifestiralo tudi navzven, torej ostalim delničarjem oziroma javnosti, medtem ko je do odločitve glede usklajenega delovanja prišlo že prej. Zato bi moralo sodišče prve stopnje ocenjevati vsa ravnanja in aktivnosti treh delničarjev tako v obdobju pred sporno skupščino, na sami sporni skupščini in tudi v obdobju po tej skupščini. Šele celovita ocena vseh relevantnih dejanskih okoliščin daje jasen odgovor, da so navedeni trije delničarji kršili ZPre-1 in ZGD-1.

Po prepričanju tožeče stranke je izkazano, da je družba MLINO d.o.o. glede delnic tožene stranke ravnala *usklajeno* z družbo VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji tako v obdobju *pred* skupščino tožene stranke z dne 11.02.2016 kot tudi v obdobju *po* skupščini, *iste fizične osebe* pa se pojavljajo kot varuhi interesa družb MLINO d.o.o. in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji tako v obdobju *pred* skupščino tožene stranke z dne 11.02.2016 kot tudi v obdobju *po* skupščini, za samo skupščino z dne 11.02.2016 pa velja *zakonska domneva usklajenega ravnanja*, pa vendar po oceni sodišča prve stopnje na tej skupščini družbi MLINO d.o.o. in VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji naj ne bi ravnali usklajeno?! Tožeči stranki ni jasno, kakšna je pravna podlaga za tak zaključek, kakšna je logika takega sklepa in po kakšnih dokaznih standardih je prišlo do takega stališča sodišča prve stopnje.

Še več, sodišče prve stopnje je do takšnega zaključka prišlo kljub dejstvu, da navedene osebe takrat, ko naj bi po navedbah tožene stranke šele začele ravnati usklajeno in pridobile kontrolo v toženi stranki, niso uveljavile prav nikakršne kontrolne spremembe v toženi stranki (nobene zamenjave nobenega člana nadzornega sveta ali uprave), medtem ko so vse kontrolne spremembe izvedle že v času, ko naj še ne bi imele kontrole. Tožeča stranka ne razume take logike in takih dokaznih standardov, niti za take zaključke ne obstaja nikakršna pravna podlaga. Ne gre prezreti, da sta družba MLINO d.o.o. in Občina Ajdovščina zahtevali za sklic skupščine za predčasni odpoklic nadzornikov in imenovanje novih podali že v začetku decembra 2015. Zato ni razumljivo, zakaj naj bi bile za presojo usklajenega ravnanja na skupščini nepomembne vse okoliščine in vsa ravnanja, ki so privedle do izvedbe skupščine in ki po življenjski nujnosti in elementarni logiki spadajo v obdobje več mesecev *pred* sporno skupščino? Saj tudi same skupščine ne bi bilo, če ne bi bilo ravnanj, ki so do nje privedla. Skupščina tožene stranke dne 11.02.2016 se ni pojavila iznenada, ampak je bila plod večmesečnih načrtovanj in usklajevanj.

Sodišče prve stopnje se je po nepotrebnem ukvarjalo z vprašanjem, kakšna je bila vsebina glasovanja na obravnavani skupščini z dne 11.02.2017 s strani preostalih prisotnih *malih delničarjev*, saj to ni bilo pravnorelevantno za predmetno pravdo. To ni niti procesna predpostavka za vložitev izpodbojne tožbe, niti niso bili ti delničarji odločilni za sprejem izpodbijanih sklepov. Ti delničarji namreč niso imeli potrebne večine, da bi zahtevali *sklic* skupščine in *predčasno zamenjavo* nadzornikov. Ugotovitev sodišča prve stopnje, da bi bil izpodbijani sklep o predčasnem odpoklicu veljavno sprejet, tudi če bi zanj glasovala samo VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji (9. točka obrazložitve izpodbijane sodbe), pa je očitno napačna: za predčasni odpoklic nadzornikov je namreč potrebna *tričetrtinska večina glasov*, ki je družba VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji brez usklajenega ravnanja z družbo MLINO d.o.o. in Občino Ajdovščina (torej ob njenem nasprotovanju) *ne* bi imela.

Glede sklepanja sodišča prve stopnje, da naj bi Agencija za trg vrednostnih papirjev (ATVP) v okviru nadzornega postopka nad družbo MLINO d.o.o. prišla »do podobnih zaključkov v njenem postopku«, pa je treba izpostaviti, da iz obrazložitve navedenega sklepa ATVP (*Opozorilo ATVP št. 0600-18/2017-1 z dne 20.02.2017*) le-to ne izhaja. Sodišče prve stopnje je nekritično sledilo neutemeljeni trditvi tožene stranke, da naj bi ATVP »jasno zavrnila vsakršni očitke o obstoju usklajenega delovanja nadzorovanih oseb pred datumom 22.06.2016«. Iz obrazložitve navedenega sklepa ATVP namreč takšen zaključek ATVP ne izhaja. ATVP v prekrškovnem postopku, ki se je vodil zoper MLINO d.o.o. in VIPA HOLDING

d.d. – v likvidaciji, ni bila seznanjena z relevantnimi okoliščinami, ki se nanašajo na usklajeno ravnanje treh družbenikov družbe MLINOTEST d.d. v obdobju pred in ob sporni skupščini z dne 11.02.2017. Teh dejanskih okoliščin, ki so bile ugotovljene in potrjene tudi na podlagi izvedenega dokaznega postopka pred sodiščem prve stopnje, namreč ATPV ni ugotavljala niti jih ni vsebinsko analizirala. Zanje namreč ATPV niti ni (iz)vedela, saj jih trije delničarji niso razkrili, medtem ko tretjim subjektom, torej tudi tožečima strankama, udeležba v tem ugotovitvenem (prekrškovnem) postopku sploh ni bila omogočena. Že iz same obrazložitve navedenega opozorila je razvidno, da ATPV v tem prekrškovnem postopku ni upoštevala vseh dejanskih okoliščin in razsežnosti upniško-dolžniškega razmerja med družbo MLINO d.o.o. in družbo VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji ter medsebojnih personalnih, kapitalskih in drugačnih povezav in njihovo manifestacijo (usklajeno delovanje) na obeh sklicanih in izvedenih skupščinah v januarju in februarju 2016 (ter izida glasovanja). Zato je že v osnovi neutemeljen in preuranjen zaključek sodišča prve stopnje, da *»pristojni organ pred tem datumom elementov izvajanja kontrole nad toženo stranko ni našel«*.

Tožeča stranka je že v postopku pred sodiščem prve stopnje izrecno izpostavila, da bi bilo treba pri vprašanju izkazovanja usklajenega ravnanja družbe MLINO d.o.o., VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji in Občine Ajdovščina upoštevati, da tožeča stranka zaradi očitne asimetrije informacij in dokazne (spoznave) krize že pojmovno ni mogla ponuditi neposrednih dokazov (npr. v obliki pisne pogodbe), ki bi že na prvi pogled dokazovali dejstvo dogovora o usklajenem ravnanju, ki se je tudi navzven manifestiralo in dejansko realiziralo na sporni skupščini. Namen tistih delničarjev, ki delujejo usklajeno, pri tem pa ne upoštevajo zakonskih obveznosti, ki jih imajo na podlagi zakona (ZPre-1), je ravno v tem, da se njihova ravnanja in aktivnosti, ki vodijo do pridobitve kontrole nad ciljno družno, *ne razkrijejo* ostalim (manjšinskim) delničarjem. V konkretnem primeru pa je tožeča stranka vendarle zagotovila dovolj dokazov, ki kot celota kažejo na dejstvo, da so obravnavani trije delničarji ravnali usklajeno pri pridobitvi kontrole nad toženo stranko, ki je bila z njihove strani tudi prevzeta, saj so najkasneje 11.02.2016 pridobili kontrolo v družbi MLINOTEST d.d., ne da bi že tedaj objavili prevzemno ponudbo preostalim delničarjem.

Tudi sicer se postavlja vprašanje, kako bi tožeča stranka sploh teoretično oziroma hipotetično lahko zadostila dokaznim zahtevam sodišča prve stopnje v zvezi z usklajenim ravnanjem navedenih oseb? Da bi predložila pisno izjavo teh oseb, da se usklajujejo? Tožeča stranka je to vendarle storila, a sodišče prve stopnje tega ni upoštevalo, ker ta »izjava« ni bila datirana z dnem 11.02.2016.

Ob ugotovitvi vseh naštetih dejstev ter ob pravilni uporabi zakonske domneve usklajenega ravnanja je edini mogoč sklep v predmetni zadevi ta, da so družba MLINO d.o.o., Občina Ajdovščina ter VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji kontrolo nad toženo stranko brez objave prevzemne ponudbe nezakonito pridobili že 11.02.2016, s čimer so poslabšali pravni položaj obema tožečima strankama in drugim malim delničarjem.

IV.

Glede pravnega pomena »škode« iz tretjega odstavka 395. člena ZGD-1

Po tretjem odstavku 395. člena ZGD-1 se lahko izpodbijanje skupščinskih sklepov opira na to, da je delničar z uresničevanjem glasovalne pravice zase ali v korist tretjega poskušal pridobiti posebne ugodnosti na škodo družbe ali drugih delničarjev, če je na podlagi sprejetega sklepa skupščine ta namen mogoče doseči.

Tožeča stranka je v svoji drugi pripravljalni vlogi obširno pojasnila, da »ugodnosti« in »škode« materialnopravno pravilno ne gre razumeti samo kot »koristi« oziroma »škode« iz Obligacijskega zakonika (OZ), temveč je treba šteti, da gre pri tem za vsako *izboljšanje* pravnega položaja enih delničarjev *na račun* poslabšanja pravnega položaja družbe ali drugih delničarjev. Prevzem kontrole v javni delniški družbi, ne da bi bila dana zakonita prevzemna ponudba vsem delničarjem, predstavlja takšno poslabšanje pravnega položaja preostalih delničarjev, da je zakonodajalec sprejel celo *posebni zakon* na to temo (ZPre-1), s katerim je osebi oziroma osebam, ki pridobijo kontrolo nad javno delniško družbo, naložil obveznost podati javno prevzemno ponudbo, naslovljeno na vse delničarje. Ker je javna prevzemna ponudba poštene cene vsem delničarjem vrednota, ki jo pravni red odločno zasleduje, pridobitev kontrole nad javno delniško družbo brez objave prevzemne ponudbe po logični nujnosti predstavlja *poslabšanje pravnega položaja manjšinskih delničarjev*.

Napačno je razlogovanje sodišča prve stopnje, da naj tožeča stranka ne bi zatrjevala, »da je zaradi *spornega glasovanja o zamenjavi članov nadzornega sveta toženi stranki nastala škoda oz. bi ji taka škoda nastala*«. Tožeča stranka je tovrstne trditve vendarle podala, kar jasno izhaja iz tožbe in ostalih pripravljanih vlog tožeče stranke.

Sodišče prve stopnje je sicer pravilno izhajalo iz relevantnosti ugotovitve, ali so Občina Ajdovščina, družba MLINO d.o.o. ter družba VIPA HOLDING d.d. – v likvidaciji ravnali usklajeno. Če so namreč ti delničarji ravnali usklajeno, potem bi morali ti subjekti v skladu z določbami ZPre-1 takrat tudi objaviti prevzemno ponudbo. Čas objave prevzemne ponudbe nikakor *ni nepomemben* – v skladu z drugim odstavkom 17. člena ZPre-1 namreč cena v prevzemni ponudbi ne sme biti nižja od najvišje cene, po kateri je prevzemnik vrednostne papirje pridobil v obdobju zadnjih 12 mesecev pred objavo prevzemne ponudbe. Prevzemna ponudba, ki so jo navedene osebe dale 02.08.2016, je manjšinskim delničarjem ponujala zgoj 1,10 EUR za delnico tožene stranke, saj ni bila upoštevana pridobitev delnic s strani Občine Ajdovščina z dne 12.05.2015 po ceni 4,36 EUR na delnico tožene stranke. To je tožeča stranka trdila in izkazala v IX. točki svoje prve pripravljalne vloge.

Tožeča stranka je dokazala, da so navedeni trije delničarji naknadno, potem ko so že prevzeli toženo stranko, ostalim delničarjem ponudili odkup njihov delnic po prenizki ceni, ki *ni bila pravična* v smislu ZPre-1 (le 1,10 EUR namesto 4,36 EUR, ki bi jo nesporno morali ponuditi, če bi bila prevzemna ponudba dana že ob dejanski pridobitvi kontrole dne 11.02.2016). Pravičnost »pravične cene«, ponujene v prevzemni ponudbi, zagotavlja enako obravnavo manjšinskih delničarjev v primerjavi s preostalimi delničarji, od katerih so prevzemniki pridobivali delnice. S predčasnim odpoklicem članov nadzornega sveta – predstavnikov kapitala in imenovanjem novih, torej na način tipičnega izvajanja kontrole nad delniško družbo, pa so navedeni trije delničarji zase pridobili posebne ugodnosti v obliki nezakonite pridobitve kontrole tožene stranke na škodo drugih delničarjev (torej tudi tožečih strank), saj so usklajeno delujoči delničarji družbe MLINOTEST d.d. kontrolo nad družbo pridobili, ne da bi bili mali delničarji deležni enake obravnave kot ostali delničarji pred njimi, od katerih so usklajeno delujoči delničarji predhodno pridobivali delnice.

V.

Glede nezakonnosti in neveljavnosti naknadnega »potrjevanja« ničnosti

Tožeča stranka je že v tožbi navedla, da je bila 27. skupščina z dne 11.02.2016, na kateri so bili sprejeti izpodbijani sklepi, sklicana neposredno po 26. skupščini tožene stranke. Ta je bila izvedena dne

07.01.2016, ko so bili sprejeti *smiselno enaki* sklepi o predčasnem odpoklicu obeh nadzornikov (članov nadzornega sveta tožene stranke) – predstavnikov kapitala in o imenovanju dveh novih članov nadzornega sveta. Tožeča stranka je v tožbi nadalje navedla, da je bil razlog ponovnega sklica v *ničnosti* 26. skupščine z dne 07.01.2016 in takrat sprejetih sklepov, saj 26. skupščina z dne 07.01.2016 *ni bila* sklicana v skladu s prvim odstavkom 297. člena ZGD-1 in je bil kršen minimalni *30-dnevni sklicni rok*. Tožeča stranka je še nadalje konkretizirala, da je bil sklic 26. skupščine na spletnih straneh tožene stranke objavljen *še* dne 09.12.2015. Kršitev sklicnega roka je v skladu z določbo 390. člena ZGD-1 *ničnostni razlog*, kar pomeni, da so vsi sklepi, ki so bili sprejeti na nezakonito sklicani skupščini, *nični*. Ničnih sklepov *ni mogoče* sanirati s »ponovnim glasovanjem«, s »potrditvijo« ali kakšno drugo obliko naknadne konvalidacije. Kar je v izhodišču nično zaradi kršitev temeljnih pravil ZGD-1, ne more postati naknadno veljavno. V tem se pravni institut ničnosti razlikuje od pravnega instituta izpodbojnosti (peti odstavek 395. člena ZGD-1).

Tožeča stranka je podala in utemeljila razlog, zakaj so sklepi sprejeti na 26. skupščini z dne 07.01.2016 obremenjeni z *ničnostjo* in zakaj »ponovna potrditev« ničnih sklepov njihove ničnosti ne more sanirati. Ker je bilo z izpodbijanimi sklepi storjeno ravno to – torej *naknadno potrjevanje ničnosti*, je to v nasprotju z zakonom in zato izpodbojni razlog.

Ni jasno, kako je sodišče prve stopnje prišlo do sklepa, da naj tožeča stranka ne bi podala in utemeljila ničnostnih razlogov glede skupščinskih sklepov z dne 07.01.2016. Ta ugotovitev je očitno protispisna, kar je bistvena kršitev postopka. Zmotno je tudi materialnopravno stališče sodišča prve stopnje, ki tožeči stranki očita, da tožeča stranka nikdar ni vložila tožbe zaradi ugotovitve ničnosti – na ničnost se namreč lahko sklicuje vsakdo, ki ima pravni interes, pri čemer obstoj ničnostne sodbe ni predpostavka za uveljavljanje ničnosti, saj je ničnostna sodba samo ugotovitvena.

Sodišče prve stopnje je sicer zapisalo, da so delničarji na 27. skupščini z dne 11.02.2016 »*zgolj popravljali (morebitno) napako, povezano s izvedbo sklica...*« 27. skupščine in je šlo v tem za ponovno odločanje s procesnega in ne z vsebinskega vidika (7. točka izpodbijane sodbe). Sodišče prve stopnje nikjer ni pojasnilo, zakaj naj bi šlo za procesno in ne *vsebinsko* odločanje, ter kaj naj bi bila sploh (pravno) relevantna razlika med obema »vrstama« skupščinskega odločanja.

Izpodbijana sodba ustvarja nevaren precedens, saj ničnost *izenačuje* z izpodbojnostjo. Sklepi nične skupščine tožene stranke z dne 07.01.2016 so nični sami po sebi, sodišče prve stopnje se zato ne bi smelo izogniti opredelitvi do tega vprašanja zgolj iz razloga, ker tožeča stranka ni vložila tožbe na ugotovitev ničnosti sklepov skupščine z dne 07.01.2016. »Ponovna potrditev« ničnih sklepov na naslednji, pravilno sklicani skupščini, pa ni ničnostni razlog (te namreč ZGD-1 taksativno našteva), temveč je zaradi nasprotja z zakonom *izpodbojni razlog*, zato tožeča stranka te sklepe tudi izpodbija.

Ni bila tožeča stranka tista, ki je sprejela sklep o »ponovni potrditvi« sklepov dne 11.02.2016. Še več, pravni zastopnik prvotožeče stranke je na skupščini dne 11.02.2016 celo izrecno opozoril, da potrjevanje ničnih sklepov *ni dopustno*. Kljub vsemu je skupščina tožene stranke takšen sklep sprejela. Tožena stranka oziroma skupščina tožene stranke je tako imela vse možnosti, da sklepov, sprejetih dne 11.02.2016, ne obremenjuje z veljavnostjo sklepov z dne 07.01.2016. Kot je tožeča stranka navedla v svoji prvi pripravljalni vlogi, je tožena stranka to storila, ker je tudi vpise v sodnem registru zasledovala in dosegla že na podlagi sklepov skupščine z dne 07.01.2016 (zgodovinski izpis za toženo stranko, sklep Srg 2017/1146). Toženi stranki je bilo očitno zelo pomembno, da bi sklepi o predčasnem odpoklicu in novih imenovanjih učinkovali že s 07.01.2016, zato je kljub opozorilom pooblaščenca prvotožeče stranke

vztrajala na »ponovni potrditvi«. Tožena stranka je sama zaradi lastnih interesov zasledovanja učinkov že s 07.01.2016 preko »ponovne potrditve« navezala pravno usodo sklepov z dne 11.02.2016 s pravno usodo sklepov z dne 07.01.2016. Materialnopravno zmotno je, da sodišče prve stopnje takšno izrecno navezavo toženi stranki spregleda (*»sklepi z dne 11.02.2016 so povsem samostojni«*) ter marginalizira njen pravni pomen s pravno neobstoječim razlikovanjem med ponovnim odločanjem *»s procesnega in ne z vsebinskega vidika«*.

* * *

Na podlagi vsega navedenega je tožeča stranka prepričana, da je njena pritožba utemeljena in Višjemu sodišču v Kopru predlaga, da ji v celoti ugotovi.

* * *

VSESLOVENSKO ZDRUŽENJE MALIH DELNIČARJEV

po pooblaščenki Odvetniški družbi Potočnik in Prebil o.p., d.o.o.

STROŠKOVNIK:

sodne takse	po odmeri sodišča
pritožba po tar. št. 21/1 OT	500 točk
zastopanje več strank po 7. členu OT	povišanje za 10 % (50 točk)
materialni stroški	2 %
DDV	22 %

Odvetniška družba je davčni zavezanec na podlagi odločbe Davčnega urada Ljubljana št. DT 3842-3366/2015-2, ID za DDV SI80774857 in predlaga vpogled v javno evidenco Davčne uprave RS o zavezancih za plačilo DDV.